A°. 1841. N°. 82.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

WOENSDAG 28 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Babel. (1)

»Ende de Heere seyde: Ziet, sy zijn eenerley volck, ende hebben alle eenerley sprake, en dit is 't, dat sy beginnen te maken: maer nu, en soude hen niet afgesneden worden al wat sy bedacht hebben te maken?"

Zouden deze woorden, dachten wij bij het ontvangen der *Staats-Courant* van 24 april, ook toepasselijk wezen op wat men, bij gebrek aan eene juistere uitdrukking, onze regering noemt, en onze Vertegenwoordiging?

Al wat sy bedacht hebben te maken toch, is moeijelijk te berekenen; maar wat zij *maken* schijnt zeer veel overeenkomst te hebben met *Babel*, *ofte Vermengelinge.*

In Oud-Nederland of Nieuw-Babel geldt het thans wetten te maken aangaande een aantal zeer verschillende onderwerpen. Doch wat doet men? In stede van die wetten geleidelijk en met orde achtervolgens te behandelen en af te werken, wordt er niets afgewerkt; het eene Ontwerp van wet verdringt het andere. De Edelmogende Heeren »komen bij scharen, om te vergaren,".... en na een en ander te hebben vergaard, hollen zij heen zoodra er een feestdag in het gezigt is, om eenige weken uit te rusten van den arbeid dien sy hadden bedacht.

Sinds, men weet naauwelijks meer hoe lang, hadden zij een ontwerp van wet betrekkelijk de krankzinnigen ter beraadslaging gekregen; deskundigen lieten zich gunstig uit over het ontwerp, en inzonderheid over de bijgevoegde Memorie van professor SCHRÖDER VAN DER KOLK; het belangrijk ontwerp ging, als gewoonlijk, naar de bewuste sectiën, en .... schijnt in de sectiën gebleven. De Edelmogende Heeren wilden zich misschien liever niet ten aanhoore des publieks over het onderwerp uitlaten. Echter was het doel *eene wet betrekkelijk de krankzinnigen te krijgen*, niet het bij een wetsontwerp te laten blijven, waaraan niemand iets heeft. Intusschen bleef het er tot nog toe bij. Daarentegen kwamen er weder eenige andere wetsontwerpen aan; als een *Ontwerp van wet betreffende de regterlijke organisatie der provinciën Zuid-Holland, Noord-Holland en Limburg, en sommige punten de dienst der justitie betreffende.* In de bijgaande boodschap werd gezegd dat die punten *dringend* eene voorziening vorderden.

Dit ontwerp ging naar de sectiën even als het vorige, en bleef, als het vorige, een Ontwerp *in partibus.*

Daarop zond de regering een ontwerp van wet omtrent de consignatie van effecten. — Naar de sectiën als boven.

Over drie zeer verschillende aangelegenheden hadden de Edelmogende Heeren dus reeds tegelijkertijd te beraadslagen. Kan men drie aangelegenheden tevens in beraadslaging hebben, scheen de regering te denken, waarom dan ook niet meer?

(1) Het woort beteeckent Verwerringe, ofte Vermengelinge. Ofte de Verwerringe is gekomen. Ofte, Daar in is Verwerringe. — Aanteekening op Gen. 11, v. 9. Ed. I, ENSCHEDÉ, 1782.

Daarop werd het ontwerp aangaande de Onteigening ten algemeenen nutte ingezonden; een zeer moeijelijk onderwerp. Al weder naar de sectiën.

Nu, zoudt gij denken, zou eindelijk toch eens één dier ontwerpen tot wet worden gemaakt, alvorens maar perpetueel met nieuwe ontwerpen voort te gaan? Volstrekt niet.

Dus weder een ander Ontwerp; — het ontwerp op de personele belasting. Ook naar de sectiën. En, wat misschien opmerkelijk is, geen' der Edelmogende Heeren, zelfs den heer GERRIT KNIPHORST, die anders toch nogal zeldzame invallen heeft, viel het in, te vragen: Maar zouden wij dan toch niet liever eerst eens iets *afdoen?* — Naar de sectiën de personele belasting, en naar huis de Edelmogende heeren.

Na eene behoorlijke Paasch-vacantie, keeren de heeren terug. Nu, denkt gij, zal er eindelijk eens een der *ontwerpen* overgaan in *wet?*

Zoo althans dachten wij. En, waarachtig, daar ontvangen wij de *Staats-Courant* van 24 april, en lezen:

»In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn ingekomen twee koninklijke boodschappen met daartoe behoorende *ontwerpen van wet* en memoriën van toelichting. Het eerste dier ontwerpen regelt de regtsmagt der Heemraadschappen; het tweede stelt eene instructie voor de algemeene Rekenkamer vast. Beide deze wetten (*wetsontwerpen* meent men) zijn verzonden aan de in deze zitting gevormde afdeelingen voor de maand april."

Wat blieft u, lezer?

Moet gij zoodanige geregelde orde van werken niet bewonderen?

Hebt gij niet alle reden om daarvan schitterende uitkomsten te verwachten?

Meer verscheidenheid, zouden wij zeggen, kan er in de plannen en onder de bestanddeelen van Babel niet hebben bestaan, dan onder de verschillende ontwerpen thans bij de Kamer aanhangig. En wij voor ons willen gaarne bekennen dat het er in ons hoofd gruwelijk Babelsch uitzien zou, moesten wij er al die ontwerpen tevens in hebben. Wij voor ons, het zij opregtelijk bekend, hadden reeds veel vroeger geroepen: In 's hemels naam laat ons toch eerst eens *iets afdoen!*

Maar, wonderlijk? noch de regering noch de Kamer schijnt zoo te denken. Eener zijds gaat men altijd voort met ontwerpen in te zenden: anderer zijde met er over te beraadslagen; en er wordt niets ten einde gebragt. Is het de schuld der Kamer? Kan men niets uit hare handen krijgen? Of is het de schuld der regering, die de Kamer overhaast? Maar indien het de Kamer is, die niets afdoen wil; waarom zegt de regering haar dan niet ten aanhoore der natie: het is noodig dat ik u nog meer Ontwerpen zende, gelief dus eerst de vorige af te doen; want ik acht een *Babel ofte Verwerringe* van ontwerpen zeer ondoelmatig. Indien het de regering is, die de Kamer overhaast, waarom zegt dan de Kamer niet bij het ontvangen van nieuwe wetsontwerpen: laat ons toch eerst de vorige afdoen.

Zou waarlijk de Heere ook omtrent de Nederlandsche staatslieden hebben gezegd: »Ziet sy zijn eenerley volck, ende hebben alle eenerley sprake, en dit is 't, dat sy beginnen te maken; maer nu, en soude hen niet afgesneden worden al wat sy bedacht hebben te maken?"

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, *17 april.* Bij keizerlijke ukaze van den 8sten (20sten) der vorige maand is de prijs van een paspoort, geldig voor zes maanden, van 10 roebels tot op 25 roebels zilver (*f* 50) voor elken daarin vermelden persoon, onverschillig of het meesters dan wel bedienden zijn, verhoogd. — Het ijs der Newa heeft zich gisteren in beweging gesteld, de Isaaksbrug is afgebroken. (*Pr. St. Z.*)

ITALIE.

Turijn, *13 april.* Er schijnt thans onder de conservative hoven onderhandeld te worden over eene overeenkomst, welke aan don *Carlos* een jaarlijksch inkomen van 230,000 franken verzekeren zou. — Uit Napels verneemt men, dat den 23sten der vorige maand eene commissie zamengekomen is om de aangelegenheid van het zwavelverschil in overweging te nemen en zoo spoedig mogelijk af te doen. Uit Parijs was de heer *de Lourde* als scheidsregterlijke gemagtigde den 29sten maart reeds aangekomen. Men gelooft dat er zich geen groote zwarigheden in deze zaak zullen opdoen. (*A. Z.*)

DUITSCHLAND.

Mainz, *19 april.* De landsverhuizingen naar Amerika zijn dit jaar vroeger dan gewoonlijk begonnen en schijnen vooral de bevolking van den Palz te zullen treffen. Een niet gering aantal familiën uit die provincie zijn reeds aan onze oevers voorbijgevaren. (*A. Z.*)

Stuttgart, *20 april.* De kroonprins is eergisteren naar Berlijn vertrokken, om er zijne academische studiën voort te zetten. (*Schw. M.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, *19 april.* Sedert eenige dagen is het wetboek voor de keizerlijke staten afgewerkt; aanstaanden woensdag zullen de regelmatige discussiën dienaangaande in het ministerie van justitie aanvangen. (*Köln. Z.*)

PRUISSEN.

Berlijn, *20 april.* De prins van Pruissen is naar St. Petersburg vertrokken, om het huwelijk van den erfgrootvorst bij te wonen. — Naar men verneemt, zal hier eerlang de verloving der prinses *Maria* van Pruissen, tweede dochter van den prins *Wilhelm*, oom des konings, met den erfprins van *Weimar* bekend gemaakt worden. (*Oberd. Z.*)

ENGELAND.

Londen, *24 april.* H. M. en prins *Albert* zijn woensdag namiddag op het paleis van Buckingham teruggekomen: men zegt dat zij eerlang naar Windsor zullen wederkeeren. Donderdag heeft de koningin het eerste groot cercle in dit saizoen gegeven.

Lord *Morpeth* heeft eergisteren in het lagerhuis zijn voornemen aangekondigd, om in het ontwerp van wet op de kiezers in Ierland die gewigtige verandering te brengen, dat de kiesgeregtigden voor acht ponden sterling in de huurwaarde zullen moeten zijn aangeslagen, in plaats van voor slechts vijf ponden, zoo als bij het eerste ontwerp bepaald was. Algemeen ziet men in deze wijsiging eene tegemoetkoming aan de wenschen der behoudende partij.

O' Connell heeft den 19 dezer te Dublin eene vergadering der associatie tot herroeping van de Unie bijgewoond, en de conservativen ten hoogste geërgerd, door in zijne gehouden redevoering te kennen te geven dat, bijaldien een oorlog tusschen Engeland en de Noord-Amerikanen mogt uitbarsten, de Ieren de zijde der laatsten behoorden te kiezen, wanneer hunne eischen niet wierden ingewilligd.

— De generaal *Thomas Gordon*, die zich sedert het begin van den Griekschen vrijheidsoorlog, aan welken hij ijverig deel heeft genomen, meestal in Griekenland bevond, is op zijn landgoed nabij Aberdeen overleden.

— Sedert 1836 bestaat alhier, onder den naam van *Female Servants Home Society*, eene maatschappij, wier doel is om te zorgen voor de buiten dienst zijnde vrouwelijke dienstboden. Uit deswege gedane nasporingen is gebleken dat er omstreeks 107,000 vrouwelijke dienstboden in Londen en in de onmiddellijke nabuurschap zijn, waarvan altijd 15,000 buiten dienst of van dienst veranderende zijn. Vele dezer laatsten geraken in verkeerde handen, of tot ellende, daar hunne geringe bezitting, zoo lang zij geene dienst hebben, weldra is verteerd. Tot onzedelijkheid vervallen, komen zij nooit weder in eene, of althans in eene behoorlijke dienst. De bedoelde maatschappij trekt zich derhalve de buiten dienst zijnde vrouwelijke dienstboden aan; er zijn daartoe huizen opgerigt, aan het hoofd van elk huis is eene bedaagde vrouw gesteld; degene, die hierin eene plaats wil erlangen, meldt zich bij een lid der maatschappij aan, en betaalt een schelling in de week; daarvoor heeft zij woning, vuur, licht, een bed en het gebruik van de keuken, 's ochtends en 's avonds wordt godsdienstoefening gehouden en in allen opzigte wordt op het zedelijk karakter der dienstboden gewerkt. Deze instelling heeft reeds veel goeds voortgebragt.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 *april*. Men verwacht dat de discussiën over het budget tegen den 10den der volgende maand zullen aanvangen, en de werkzaamheden der kamer in de eerste dagen van junij geëindigd zullen zijn.

— In ministeriële bladen wordt het gerucht, dat tot de ontbinding der kamers besloten zou zijn, stellig wedersproken.

— Heden is bij het Hof van Assises der Seine uitspraak gedaan in de zaak van het legitimistisch dagblad *la France*, betrekkelijk het opnemen van brieven, welke aan koning *Lodewijk Philips* werden toegeschreven, en zijn de aangeklaagden, welke den heer *Berryer* tot verdediger hadden, door de jury volkomen vrijgesproken.

— Gisteren namiddag is een zwaar onweder boven deze hoofdstad losgebarsten, en is de bliksem op de groote galerij der Louvre gevallen, gelukkig echter zonder beduidende schade aan te rigten.

— De koning en de koningin der Franschen hebben zich reeds vroegtijdig naar de Tuileriën begeven. Z. M. koning *Leopold* is eene geruime wijl in de kamer des konings in conferencie gebleven, terwijl de koningin *Louise* zich bij de hertogin *van Orleans* en bij de prinses *Clementine* heeft begeven.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 25 *april*. Bij eene missive van Z. Exc. den minister van financiën worden de gouverneurs der provinciën, op grond der verwachting, dat de stand der overwegingen, ten aanzien van het bij de Tweede Kamer ingediende ontwerp eener nieuwe wet op de personele belasting niet doet vooruitzien, dat er in de bestaande wetgeving ten dezen (de wetten van 29 maart 1833, *Staatsblad* n°. 4, en 29 december, *Staatsblad* n°. 43,) voor den 1sten mei aanstaande eenige verandering zal gebragt worden, uitgenoodigd, om de vereischte maatregelen te nemen, ten einde de beschrijving der personele belasting van 1841/1842 in tijds plaats hebbe op den voet en de wijze, bij de bestaande verordeningen voorgeschreven. Dien tengevolge zijn de ontvangers en hoogere ambtenaren der directe belastingen, enz. alsmede de hoofden der stedelijke en verdere gemeentebesturen in deze provincie, ieder voor zooveel hem betreft, aangeschreven om te zorgen, dat de beschrijving en verdere werkzaamheden voor de personele belasting van het jaar 1841/1842 in tijds en naar behooren aanvangen en voleindigd worden, op den voet der bestaande verordeningen.

— Bij resolutie van Z. Ex. den minister van financiën van den 5den dezer, afdeeling registratie, is te kennen gegeven dat vrij van zegel te achten zijn, niet alleen de gunstige beschikkingen op reclames tot herstel of verbetering van aanslag in de grondlasten of van teboekstellingen bij het kadaster, maar ook die reclames of verzoekschriften zelve, volgens den geest van het koninklijk besluit van 7 januari 1833 n°. 45 (*Staatsblad* n°. 1.)

— Dezer dagen is alhier uitgekomen een werkje, getiteld: *Volledige verzameling van officiële stukken, enz. betreffende het Concordaat*. Hetzelve geeft een geschiedkundig overzigt nopens het gebeurde met de overeenkomst van haren oorsprong af tot de laatste dagen, en wijst ten slotte ook den tegenwoordigen stand der zaak aan.

Bereids in het jaar 1823 werden de heeren baron *Nagell van Ampsen* en de ridder *Reinholt* dezerzijds benoemd, om met den pauselijken stoel over een concordaat te onderhandelen. De dood van *Pius VII* bragt daarin eenige vertraging te weeg. Deszelfs opvolger zond echter den heer *Nazali* als afgevaardigde herwaarts, terwijl de heer *Reinholt* de afgebroken onderhandelingen te Rome weder opvatte. Dit had evenwel ook nu weinig gevolg. Onze gevolmagtigde werd in 1826 teruggeroepen, en in zijne plaats derwaarts gezonden de graaf *de Celles*, die in november van dat jaar aldaar aankwam. Met den Nederlandschen gezant handelden Z. Em. de kardinaal *Cappellani* en Mgr. *Capaccini*. Den 18den junij 1827 kwam eene overeenkomst tusschen den koning der Nederlanden en den pauselijken stoel tot stand, met bepaling dat de uitwisseling der ratificatiën spoedig daarop zou plaats hebben. Deze uitwisseling volgde weldra. Den 2den october 1827 werd het concordaat bij koninklijk besluit bekend gemaakt en afgekondigd.

Nu volgen in dit werkje de bulle des pausen, nopens de overeenkomst, den 3den october door den koning afgevaardigd, de allocutie van Z. H. van 17 september 1827, het concordaat van 1801, de vertrouwelijke brief van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken over het concordaat van 5 october 1837, aan de gouverneurs der provinciën gerigt, eenige geschiedkundige bijzonderheden wegens den indruk, door het sluiten van het concordaat voortgebragt; voorts het mandament des aartsbisschops van Mechelen omtrent de meergenoemde overeenkomst, en dat van den vicarius-apostoliek van 's Hertogenbosch, enz.

Wat den tegenwoordigen stand der zaken betreft, wijst het geschrift op de berigten uit Rome, dat Mgr. *Capaccini* naar Nederland is afgevaardigd om, op last des pausen, over de zaak van het concordaat met de Nederlandsche regering te onderhandelen, en daarin over zoodanige wijzigingen overeen te komen, als welke de veranderde omstandigheden mogten vorderen.

— Zie hier de garnizoensplaatsen der drie regimenten veld- en vesting-artillerie. De staf van het 1ste regement, gekommandeerd door den kolonel *Steenberghe*, te Maastricht; de 1ste kompagnie, kapitein *Sommerton*, de 2de kompagnie, kapitein *van Pabst*, de 3de kompagnie, kapitein *Flugi*, de 4de kompagnie, kapitein *Broes*, en de 5de kompagnie, kapitein *Altink*, onder de bevelen van den luitenant-kolonel *Dinaux*, te Nijmegen; de 6de kompagnie, kapitein *Hebert*, en de 14de kompagnie, kapitein *van Dort*, onder de bevelen van den majoor *Rozendaal*, te Grave; de 7de kompagnie, kapitein *Carré*, de 8ste kompagnie, kapitein *Burgers*, de 9de kompagnie, kapitein *van Riemsdijk*, de 10de kompagnie, kapitein *Bolomey*, en de 11de kompagnie, kapitein *J. Camp*, onder de bevelen van den kolonel en den majoor *Frankamp*, te Maastricht; de 12de kompagnie, kapitein *Verschoor*, en de 13de kompagnie, kapitein *van der Loeff*, te Venlo; terwijl de kapitein der 3de klasse, *Gayet*, te Maastricht, en de kapitein der 3de klasse *Burgers*, te Nijmegen met het materieël belast zijn.

De staf van het 2de regiment, gekommandeerd door den kolonel *Heydenreick*, te Breda, waar ook garnizoen houden de 1ste kompagnie, kapitein *Snellen*, de 2de kompagnie, kapitein *Vergroesen*, de 3de kompagnie, kapitein *Merck*, de 4de kompagnie, kapitein *van Wassenaar*, en de 5de kompagnie, kapitein *Camp*, onder de bevelen van den kolonel en den majoor *van der Beek*. Te 's Hertogenbosch, de 6de kompagnie, kapitein *Steigarde*, de 7de kompagnie, kapitein *van Meurs*, en de 8ste kompagnie, kapitein *de Jong*, onder de bevelen van den majoor *de Groot*. Te Bergen-op-Zoom, onder de bevelen van den majoor *van Deventer*, de 9de kompagnie, kapitein *van Heel*, de 10de kompagnie, kapitein *de Mauregnault*, de 11de kompagnie, kapitein *Douglas*, en de 12de kompagnie, kapitein *Ketjen*; en te Gorinchem, onder de bevelen van den luitenant-kolonel *van Rappard* en den majoor *Beekman*, de 13de kompagnie, kapitein *'s Gravenwen*, en de 14de kompagnie, kapitein *W. H. Doorman*. Zijnde de kapitein der 2de klasse, *P. Doorman*, te Breda, en de kapitein der 3de klasse *Opdam*, te Bergen-op-Zoom, met het materieël belast.

De staf van het 3de regiment, gekommandeerd door den kolonel *Meyl*, te Vlissingen; de 1ste kompagnie, kapitein *Brongers*, te Brielle; en de 2de kompagnie, te Hellevoetsluis, onder de bevelen van den majoor *Bentinck*; de 3de kompagnie, kapitein *Graafland*, en de 4de kompagnie, kapitein *Usener*, onder de bevelen van den majoor *Daniels van Wijckhuizen*, aan den Helder; de 5de kompagnie, kapitein *A. König*, de 6de kompagnie, kapitein *Brouerius van Nideck*, de 7de kompagnie, kapitein *Huguenin*, onder de bevelen van den kolonel en den majoor *van Nieuwkuik*, te Vlissingen; de 10de kompagnie, kapitein *Behr*, te Neuzen; de 11de kompagnie, de kapitein *van der Linden*, de 12de kompagnie, kapitein *Hoogerwaard*, en de 13de kompagnie, kapitein *Verschoor van Nisse*, onder de bevelen van den luitenant-kolonel *Beijerman* en majoor *den Beer Poortugael*, te Delft; terwijl de kapitein der 3de klasse, *J. Doorman*, met het toezigt over den geweerwinkel te Dordrecht belast is.

's Hertogenbosch, 23 *april*. Heden zijn de algemeene provinciale staten, van Noord-Braband, op eene aanschrijving van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, vergaderd geweest, ten einde *de acte van hulde* te teekenen, die bij art. 54 der grondwet is voorgeschreven, en eene commissie te benoemen, om de acte, ter gelegenheid van Zr. Ms. aanstaande komst te 's Hertogenbosch, aan hoogstdezelve over te brengen.

De vergadering, door den heer staatsraad-gouverneur geopend zijnde, is door den heer griffier voorlezing gedaan van de missive van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, waarin te kennen wordt gegeven, dat voornoemde commissie uit drie leden kan bestaan.

Daarna werden door den heer griffier gelezen de geloofsbrieven van de sedert de laatst voorgaande vergadering benoemde leden tot provinciale staten; en hierop geene aanmerkingen gevallen zijnde, zijn voormelde leden, die inmiddels hadden buiten gestaan, door den heer griffier binnengeleid, en hebben den eed in handen van den heer gouverneur afgelegd.

Wijders is overgegaan tot het teekenen van de *acte van hulde* in duplo.

Door den heer gouverneur werd voorgesteld, om dezelfde leden tot de commissie te benoemen, die de vorige reis daarmede zijn vereerd geweest; dan, tengevolge van eene daarop gemaakte aanmerking, dat volgens art. 24 van het reglement, bepalende de wijze waarop het gezag en de magt der staten worden uitgeoefend, de staten bij *meerderheid* van stemmen de commissie moeten benoemen, is daaraan toegegeven, en dadelijk bij gesloten biljetten overgegaan tot het benoemen van drie leden, die, volgens het gevoelen van den heer gouverneur, uit de drie standen zouden benoemd worden.

Voor ieder lid heeft eene afzonderlijke stemming plaats gehad.

Bij het openen der biljetten is gebleken, dat, allen bij betrekkelijke meerderheid, zijn benoemd, als:

Voor de edelen of ridderschap: jhr. *A. J. de Voocht*.

Voor de steden: de heer *G. van Beverwijk*.

Voor den landelijken stand: de heer *G. Buyzen*; door welke benoeming niet alleen de drie standen zijn gerepresenteerd, maar ook tevens de drie arrondissementen der provincie; als behoorende jhr. *de Voocht* tot dat van Eindhoven; de heer *van Beverwijk* tot dat van 's Hertogenbosch, en de heer *Buyzen* tot dat van Breda.

De stemmingen zijn zeer uit elkander geloopen, omdat de meeste leden in de vooronderstelling waren, dat, volgens art. 11 van het aangehaalde reglement, de benoeming door den heer gouverneur zou worden gedaan.

Nog is lezing gedaan van de acte van afstand van koning *Willem* I en de deswege uitgevaardigde proclamatie, die in het archief zijn gedeponeerd, waarna de vergadering gescheiden is.

Men heeft opgemerkt, dat door den heer gouverneur bij deze benoemingen is medegestemd; dat de stembiljetten door zijn Hoog Ed. Gestr. alleen, zonder stemopnemers, zijn geopend, en dat de stemmingen bij betrekkelijke meerderheid hebben plaats gehad, en zulks onder zeker opzigt, in tegenstrijd met artikel 20 van het reglement, waarbij bepaald is, dat, *wanneer de staten bij geslotene of ongeteekende briefjes tot eene benoeming of voorstelling van candidaten overgaan, de benoeming of voorstelling van candidaten bij volstrekte meerderheid van stemmen der tegenwoordig zijnde Leden geschiedt*; en bij art. 21: *dat het bureau van stemopneming uit den president en twee der oudste aanwezige leden moet zamengesteld zijn*.

Naar wij, van goederhand, onderrigt zijn, zal Z. M. aanstaanden donderdag, den 29sten dezer te Tilburg, en zaturdag te 's Hertogenbosch hoogstdeszelfs plegtigen intogt doen, om 's zondags ter laatstgenoemde stede verblijf te houden, en zich des maandags ochtends, vroegtijdig, reeds naar Eindhoven begeven. (*Noord-Brab.*)

Arnhem, 27 *april.* Wij zijn verzocht het volgende te plaatsen: » Men meldt uit Dusseldorp, dat op den 17den dezer door de regtbank aldaar uitspraak is gedaan in de zaak van de stoombooten *de Drusus* en *Victoria* wegens het bij Sturzelberg op elkander varen, op den 2den november des vorigen jaars, waarbij twee menschen zijn omgekomen. — Ofschoon het openbaar ministerie er in zijne voordragt op aandrong dat kapitein *Bronkhorst*, van de *Victoria*, toebehoorende aan de Dusseldorpsche stoomboot-maatschappij, tot eene tweejarige gevangenisstraf en 600 franken boete zou worden veroordeeld, en kapitein *van Haag*, die op de *Drusus*, van de Rijn- en IJssel-stoomboot-maatschappij, voer, vrijgesproken, — daar deze alles had aangewend om het ongeluk voor te komen, — en de stuurman *Oostenrijk*, van de eerstgemelde maatschappij, ook zou worden vrijgesproken, omdat deze slechts de bevelen van zijn' kapitein had gevolgd, — is niettemin kapitein *Bronkhorst* insgelijks vrijgesproken."

Mengelwerk.

Aan de Redactie.

Amsterdam, 21 april 1841.

Men heeft onlangs in het *Handelsblad* gelezen, dat, volgens de manier van zien van den heer X, eene gewone audientie van Z. M. onnoodig is, aangezien de ministers voor hunne daden verantwoordelijk zijn: dit moest men hier op de beurs in den wind gaan. — Wanneer men leerstellingen in de wereld zendt, dan moeten deze op vaste gronden rusten, of ze zijn niet admissibel; en als men over eene zaak wil oordeelen, dan moet men tot den oorsprong opklimmen. Welk is nu de aanleidende reden geweest om de ministers verantwoordelijk te maken? De verkwistingen enz. van de souw-der voedzaamheid, deels om zich zelven te verrijken, gelijk helaas te veel heeft plaats gehad. Hoe zelden vindt men eenen FABRICIUS, eenen CURIUS, die het Samnitische goud verachteden: waren deze niet zeldzaam, zij zouden gewisselijk niet bij alle gelegenheden van dien aard worden genoemd. Geld heeft eene zamentrekkende kracht; nergens meer dan hier: » *quiconque est riche est tout*" *etc.*; dus werd deze verandwoordelijkheid eene gebiedende noodzakelijkheid. Het wetgevend ligchaam houdt de wacht; onze tegenwoordige minister van financiën wordt algemeen geroemd. Dit alles juichen de Alpha en de Omega toe, mijnheer X; maar er bestaan nog zoo vele ministers, op welke een wakend oog moet worden gehouden; die, omdat de natuur niet heeft opgehouden, den mensch met harstogten te doen geboren worden, wanneer zij aan eene onbepaalde magt worden overgelaten, zoo toomloos zijn zouden, dat geen breidel dezen of dien Bucephalus konde temmen. — Men kan een' minister niet over alle in schijn kleine maar inderdaad groote onregtvaardigheden tot verantwoordelijkheid roepen, want anders zouden er somtijds *eenen* derzelve honderd processen te gelijk worden aangedaan. Z. M. moet zich eenigermate op zijne ministers kunnen verlaten, omdat hoogstdezelve onmogelijk alle menschen kan kennen of weten wat hun toekomt.

De koning bemint zijn volk, even zeer als Z. M. er van wordt bemind. De koning wil het goede, het regtvaardige; Z. M. moet het willen, omdat alle zijne onderdanen op eenen nog grooteren afstand van hem staan dan de soldaat van zijnen generaal en chef. De koning houdt alle zijne onderdanen op dien afstand, uitzonderd eenige beproefde en bekwame en verdienstelijke mannen uit de hooge magt.

FREDERIK DE GROOTE wantrouwde al zijne ministers behalve HERTZBERG. Is nu de toegang tot Z. M. afgesloten, gelijk thans het geval is — buiten de eenige audientie die Z. M. hier vergund heeft, en op welke Hoogstdezelve met alle opregtheid aan een hoofdofficier zeide: Ik wist niet dat je gepensionneerd waart, enz. — dan schuilt bij alle gelegenheden de minister achter den koning, en antwoordt op elke klagte wegens te-kort-doening, en op elke reclame: » het is de wil van Z. M.; ik kan er niets aan doen." Gave de hemel, dat de koning dit somtijds eens hooren konde; maar daartegen is gezorgd. — Ik wil hierover niet breeder uitweiden, maar, mijnheer X, indien gij nu niet doordrongen zijt van de noodzakelijkheid van bijzonder gehoor bij Z. M., dan moet ik bekennen, dat uwe denkwijze nog krommer is dan uwe figuur. De hoop is nog niet verloren, dat de koning t' eeniger tijd op dezen stap zal terugkomen. Ik heb er niet het minste belang bij, maar het algemeen welzijn ligt mij na aan het hart.

W.

Het Russische leger.

II. DE SOLDAAT.

Er is misschien geen leger ter wereld dat zoo veel soldaten verslindt als het Russische; want noch in den oorlog, noch in vredestijd gaat men spaarzaam met menschenlevens om. De vreesselijke vermoeijenissen, waaraan de soldaten onderworpen worden; de ontzaggelijke marschen, die zij gestadig in het onmetelijke rijk te maken hebben; de gestrenge straffen; het karige rantsoen, en duizend dingen meer verkorten hun leven aanmerkelijk. Dit is oorzaak dat het staande leger van 500,000 man, dat Rusland op de been heeft, welligt twee- of driemaal meer rekruten noodig heeft om het voltallig te houden, dan de legers van andere staten.

Men zegt, dat vroeger slechts twee derde gedeelten — anderen beweren slechts de helft — van de geligte rekruten werkelijk in het leger worden ingedeeld, daar het overige derde gedeelte reeds onder weg en gedurende de drie maanden van hunnen rekrutenstand om het leven kwamen. De geheel veranderde kost en kleeding, vooral het kaal afscheren van hun dik en warm hoofdhaar; het inlegeren in volgepropte kazernen, waarin de ziekten zich gemakkelijk mededeelen, en bovendien de hoogst treurige en melankolieke stemming der rekruten die hen voor alle ziekten vatbaarder maakt, benevens de harde behandeling die zij van hunne nieuwe meesters, de oude ruwe onder-officieren, moeten verdragen, zijn de hoofdoorzaken van die groote sterfte. Tegenwoordig is er in vele van die ongemakken voorzien, en de schrikverwekkende opgaven zijn nu welligt een weinig overdreven.

Intusschen blijft er, voor rekruten zoowel als voor soldaten, nog altijd ellende genoeg over; en men zegt niets te veel, als men beweert, dat er in Europa geen zwaarder militaire dienst is dan de Russische. Hare moeijelijkheid ontspruit zoo wel uit de natuurlijke gesteldheid des lands, als uit het karakter der inwoners. De groote afstanden des rijks maken de marschen langdurig, die bij de gestadige verplaatsing der Russische troepen uiterst bezwaarlijk zijn. Er wordt weinig acht geslagen op de lengte van den weg en de grootte van den marsch; de dagreizen worden zeer groot voorgeschreven, en het Russische leger is gevolgelijk het best tot snelle beweging geschikt. Gelijk alles in Rusland in gestadige onrust is, zoo zijn ook de troepen bijna altijd op onophoudelijke heen- en weer-marschen. Zij trekken eene hoogst karige soldij, ongeveer twaalf roebels jaarlijks, zoodat een half millioen soldaten in Rusland aan soldij niet meer kost dan drie millioen gulden. Hun voedsel is ook zeer schaal, gewoonlijk slecht kommiesbrood en bekrompen portiën gort. Bij zeldzame gelegenheden — voor eenen veldslag, of na eene goed doorgestane revue — krijgen zij eene kleine, in hun koude land zoo aangename en dikwijls zoo noodige uitdeeling van brandewijn. Aan tabakrooken, snuiven of andere dergelijke kleine versnaperingen kunnen zij niet denken, want hunne karige soldij is geenszins alleen voor zakgeld; zij moeten daarvan nog krijt, was, en witsel voor het poetsen van hunne wapenen en lederwerk, benevens borstels, kam, garen en naalden en andere kleinigheden aanschaffen. Bovendien wordt hun onder allerlei titels nog dadelijk een derde gedeelte daarvan afgehouden, zoodat hun naauwelijks zoo veel overblijft, als een bedelaar in eenen namiddag opzamelt.

In Petersburg, waar zoo vele soldaten opeengehoopt zijn, en waar zij dus — in weerwil van alle revuën — veel ledigen tijd hebben, zoeken zij op allerlei wijze nog iets te verdienen, en worden zij dan ook door hunne officieren tot alle mogelijke bezigheden gebruikt. Zij schijnen ware Proteusen te zijn, en men ziet hen in honderd verschillende bedieningen, als knechten, kinderoppassers, boodschaploopers, portiers, bij de burgers en openbare bibliotheken, beurzen, klubs enz., van daag met eene zwarte kap als fakkeldrager bij begrafenissen, morgen bont uitgedost, als bruiloftnoodigers. De soldaten zijn de gewone helpers in alle zaken, te Petersburg. Ook werken zij in hunne ledige uren het zij als schoen- of kleedermaker. Zij komen op allerlei uitvindingen, en vervaardigen eene menigte dikwijls regt aardig kinderspeelgoed, molentjes, wagentjes, huisjes en scheepjes, waarmede men hen gestadig de straten van Petersburg ziet rond trekken. Niettegenstaande hunnen zoo langen 20- en 25-jarigen diensttijd, wordt hun zelfs na verloop daarvan nog dikwijls hunne paspoort geweigerd. Ik trof eens eenen ouden soldaat op wacht in zijnen graauwen pels gewikkeld aan. Hij zeide mij dat hij 67 jaar oud was, en reeds in 1810, toenmaals timmerman zijnde, tot soldaat genomen was; dat hij reeds voor verscheidene jaren zijn ontslag had verlangd. » Mijne papieren," zeide hij, » zijn reeds lang bij den overste, maar het ontslag komt niet. Als ik naar den overste wil gaan klagen en bidden, dan laat de kapitein mij straffen, en zoo moet ik wel zwijgen."

Het uiterlijk aanzien der Russische soldaten is niets minder dan bloeijend en gezond. De vele ontberingen liggen hun maar al te duidelijk op de magere en gele wangen te lezen; het is alsof men een geheel ander geslacht van menschen zag, wanneer men hen bij de meestal gezond en vrolijk uitziende Russische boeren vergelijkt. Als men een tijd lang aan het gezigt van deze droevige soldaten-physionomiën gewoon is, kan men zich niet genoeg over het frische en vrolijke uiterlijke van den Duitschen militair verheugen. Het is een erbarmelijk schouwspel, die arme lieden op marsch te zien, hoe zij zich, even als de Romeinsche soldaat, onder eenen zwaren last door de diepe sneeuw of zand en slijk voortslepen, dikwijls niets anders te drinken hebbende dan het water uit de moerassen of gesmolten sneeuw, waarin zij de paar droogo broodkorsten weeken, die zij zorgvuldig in papier gewikkeld in den zak medevoeren. Als het geen Russen waren, die dit alles moesten verduren, dan zouden zij onder het gewigt hunner rampen bezwijken; maar bij hen behoort er slechts weinig toe, om hun hunne rampen te doen vergeten. Het is het gebruik bij de milddadige Russische grondbezitters, de soldaten, die hunne goederen voorbij trekken, op eene kleinigheid te onthalen. Aan ieder wordt een glas brandewijn, een stuk brood en eenen haring uitgedeeld, welke een en ander zij op het voorhof van den landheer nuttigen. Naauwelijks hebben zij hunnen zwaren last afgeworpen en de krachten door spijs en drank een weinig gesterkt, of vrolijkheid verspreidt zich op aller gelaat. Zij vormen groepen en zingen, ter eere van hunnen milden gastheer, woeste maar schoone krijgsliederen; anderen voeren nationale dansen uit. Zij vergeten den marsch geheel, dien zij reeds gemaakt hebben en het eind wegs dat er voor den avond nog overig blijft, totdat eindelijk het kommando van den kapitein zich laat hooren. Alles grijpt terstond naar de wapenen, stelt zich gewillig weder in orde, en met luidklinkende liederen trekken zij verder.

Niet weinig wordt de Russische soldaat, ten einde al zijn lijden te verdragen, geschraagd door zijn godsdienstig geloof. Het fatalismus maakt hem niet minder vreesselijk voor zijne vijanden, dan voormaals de Turken voor de hunnen. Iedere soldaat heeft, zoo als over het algemeen iedere Rus, zijne amulet en heiligen-beelden op de borst hangen. Met deze gerodt hij zich geheel in Gods hand overgegeven. Iederen kogel ontvangt hij als van God gezonden, en vreest er niet voor, vermits de duivel geene magt daarover heeft. Het godsdienstig of priesterlijk gezag speelt gevolgelijk geen geringer rol in het leger, dan het kommando der officieren. Ook dit hebben de Russen met de Romeinsche soldaten gemeen. Ieder regiment heeft zijnen *protopope* (opperpriester) ieder bataljon zijnen *pope*, zijne *Diatschok* en kerkdienaren, en iedere kompagnie hare eigene heiligen-beelden, even als het hare eigene heiligen heeft. Als de soldaten in kwartier liggen, rijst de pope, met eenen wagen vol kasten en kisten, waarin de heiligen-beelden der verschillende kompagniën bewaard worden, de onderscheidene kwartier-plaatsen rond, om het avondmaal uit te deelen, dat de Russen zeer dikwijls gebruiken. Ten allen tijde worden de soldaten even stipt in de godsdienst als in de krijgsdienst onderwezen. Zoo worden iederen morgen alle wachten tot het gebed opgetrommeld: zij komen in het geweer; de onderofficier bidt overluid voor, en de soldaten met bloote hoofden in stilte na. Hetzelfde geschiedt des avonds. Overigens hebben de priesters zelve geen aanzien of gezag in het leger, dat hen eenigzins met de Romeinsche wigchelaars gelijk kon stellen. De Russische soldaat heeft ongetwijfeld de meeste gelijkenis met den ouden Romeinschen soldaat, die eveneens aan zulk eene strenge krijgstucht onderworpen was, en wien even [illegible] lasten werden opgelegd; maar [illegible] Romeinen schijnt meer ontzien te zijn geweest, terwijl bovendien de Russen de uitgelatene triomftogten na volbragte krijgsdaden ontberen. De tucht is in het Russische leger onverbiddelijk streng, zoodat een Russisch soldaat — naar zij mij zelve verzekerden — nooit één zorgeloos oogenblik heeft." Wij komen ons altijd, zeide mij een hunner, » als zware misdadigers voor, al heeft men

niets misdaan; wanneer men voor het gezigt van zijnen officier komt, gelooft men toch een erge zondaar te zijn."

De stok, dien zij ieder oogenblik te vreezen hebben, zweeft hen bestendig, als het zwaard van DAMOCLES, over den rug. Bij de Romeinen was het de wijngaardrank; bij de Russen is het de hazelnotenroe. Eenen Russischen soldaat tegenover zijnen officier te zien, is het merkwaardigste voorbeeld van ondergeschiktheid en vrees aan de eene zijde, en van gebiedenden heerschers-toon aan de andere. De officier spreekt niets, dan scherpe woorden, de soldaat niet anders dan het woord: » Sluschu, sluschu! (»ik gehoorzaam") dat op ieder gezegde van den officier volgt.

» IWAN!" — IWAN treedt voor, en posteert zich als een beeld, de beenen gesloten, de armen tegen het lijf, de blik onafgewend op de oogen van den officier gerigt; » IWAN, neem dezen brief!" — » Sluschu!" » en breng hem naar den overste." » Sluschu!" — » maar haast u, en kom in een uur terug." — » Sluschu!" — » Hoort gij, spoedig!" — » Sluschu!" » Komt gij niet binnen een uur terug, dan kunt gij op 25 stokslagen rekenen" — » Sluschu!" — Een Russisch officier ontdekt aan de Duitsche soldaten eene menigte lompe en oneerbiedige gebruiken en manieren, als hij hen tegenover hunne officieren ziet. De Russische soldaten zien zoo hoog tegen hunne officieren op, dat zij hun zelfs eene soort van goddelijke eerbewijzingen toebrengen; zij moeten niet alleen voor den officier aanslaan, maar blijven staan en front maken. In de straten van Petersburg, waar ieder oogenblik épauletten glinsteren, komen zij gevolgelijk slechts langzaam verder, daar zij alle tien passen eenmaal front moeten maken. Zoo bestaan alle levenspaden en handelingen van die arme lieden uit niets als fronten-maken en eerbieds-bewijzingen. Zij nemen niet alleen reeds op grooten afstand den hoed af als zij eenen officier zien naderen, maar zelfs voor het huis waar een officier woont — zij moeten dit bij ieder huis naauwkeurig weten — doen zij hetzelfde, en gaan moedig blootshoofds voorbij, de officier moge te huis zijn of niet; eerst op eenen grooten afstand wagen zij het hoofd weder te dekken.

De officieren zijn verantwoordelijk voor het wel en wee van hunne onderhoorige soldaten, voor hunne gezondheid en hun leven, voor ieder misdrijf en iedere onachtzaamheid; en dit gaat zoo ver, dat bij revuën de generaal voor iedere fout van eenen soldaat zijner afdeeling, de overste voor zijn regement, de kapitein voor zijne kompagnie de berisping ontvangt, die hij dan weder in vermeerderde dosis aan zijne ondergeschikten uitdeelt, en die, daar reeds bij den majoor eene zachte berisping in hevige scheldwoorden verandert, door den kapitein in stokslagen aan de soldaten wordt uitgedeeld. — Maar bovendien is ieder kapitein verantwoordelijk voor de onvoorzigtigheid zijner soldaten; wanneer, bij voorbeeld, een hunner over het ijs loopt, er door valt en het leven verliest, dan is hem dit reeds als een zwarte steen bij zijne bevordering tot majoor in den weg. Dewijl nu de verantwoordelijkheid der officieren voor hunne onderhoorigen zoo groot is, dat zij zelfs tot de *levissima culpa* gehouden zijn, — zoo beschouwt de officier ook natuurlijk de soldaten als zijne lijfeigenen, en de magt, die hij zich over hen aanmatigt, wordt daardoor des te grooter, zijn toezigt en zijne straffen te strenger.

Men moest echter den mensch niet kennen, en voornamelijk den Rus verkeerd beoordeelen, indien men uit het boven gezegde opmaakte, dat er slechts vrees en schrik tusschen den Russischen officier en zijne soldaten heerschte, en hij hen steeds liefdeloos behandelde. Niets minder dan dat. Over het algemeen ligt er iets in de menschelijke natuur, waardoor wij de roede, die ons kastijdt, lief krijgen. Vooral in Rusland worden de gebieders als vaders bemind en vereerd. Omgekeerd bemint ook de officier zijne soldaten, die hij nooit anders dan » ribatui" » mijne kinderen" aanspreekt, en over het algemeen verstoren de voorkomende stokslagen zoo weinig den goeden geest tusschen soldaat en officier, dat men in tegendeel beweren moet, dat zij de wederkeerige genegenheid bevestigen. De stok is de stam, waarom zich deze soort van genegenheid als klimop slingert.

Op marsch is de officier — zoowel te paard als in zijn rijtuig — altijd midden onder zijne soldaten, die hem, als de hennen den haan, omringen. De vrijheid, welke zich de romeinsche soldaten bijde triomftogten veroorloofden, waarbij zij spotliederen op hunne generaals zongen, veroorlooven zich de Russische soldaten bijna op iederen marsch, en het is niets zeldzaams, den officier midden onder zijne soldaten te vinden, die luimige spotliederen met allerlei pantominen en gebaarden op hem voordragen. Ook hebben zij vele spelen, waartoe zij hunne officieren noodigen, en die ons, naar het hooge begrip van de magt eens Russischen officiers, zeer strijdig met den eerbied zouden toeschijnen. Maar dit buigzame volk weet vriendschappelijke vertrouwelijkheid en onvoorwaadelijke gehoorzaamheid, kinderlijke liefde en slaafsche vrees — schijnbaar geheel tegenstrijdige gevoelens voor denzelfden persoon — harmonisch te verbinden. Zoo, bij voorbeeld, is het iets zeer gewoons, dat de soldaten lange dubbele rijen vormen, elkander twee aan twee bij de hand vasthouden, en dan hunne officieren, dikwijls zonder veel komplimenten, uitnoodigen, zich door hen te laten beet nemen. Onder gelach en gezang der soldaten, vliegen dan die gebiedende heeren, die verschrikkelijke heerschers, dikwijls zeer komiek door de rijen op en neer. Trouwens, als zij het te bont maken, volgen er stokslagen; zoo als regen op zonneschijn volgt. Deze gewoonte herinnert mede aan de Romeinsche soldaten, die hunne veldheeren met bespannen wagens op hunne ruggen voortdroegen. De Russische soldaten zijn er zoo verre van af alleen door straf en vrees geregeerd te worden, dat hunne officieren veeleer even goed door overtuiging, geestige invallen en vleijerijen het hart der soldaten winnen. Geen Russisch officier kan derhalve eene zekere soort van goeden luim ontberen, en SUWAROW en andere Russische veldheeren hebben even goed door hunne treffende aanspraken aan de soldaten veldslagen gewonnen, als door andere veldheerstalenten.

(*Het slot hierna.*)

Correspondentie.

Aan het verzoek van den heer *L.* uit 's Gravenhage zal worden voldaan.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, den 19den April 1841.

Tarwe was heden merkelijk minder ter veil en vond tot iets hooger prijzen algemeene kooplust; voor *Hooglandsche* is *f* 8,75 à *f* 9,50, voor *gewone soorten* *f* 7,20 à *f* 8,50 naar kwaliteit besteed; — *Rogge* ging goed af van *f* 5 à 5,50; — *Gerst* weinig ter veil en vond ook weinig aftrek, *Winter*-*f* 4,50 à *f* 5; — *Zomer*-*f* 4,20 à *f* 4,50; — *Boekweit* slap *f* 5,25 à *f* 5,50; *Haver* zeer willig van *f* 2,50 à *f* 3.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 April 1 El 6 Palm 8 Duim; gew. 0 Duim; gev. 6 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 26 APRIL.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	52 1/16	52 3/16	52 1/16 à 1/8
Dito Dito . . » 5 »	99 5/8	99 3/4	99 5/8
Uitgestelde Schuld . . » »	7/8	1 1/8	
Kansbiljetten . . . . . *f*	24 7/8	25 1/8	24 7/8
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	91	91 3/16	91 1/16 à 1/8
Dito Dito . » 3½ »	74 1/2	74 3/4	74 3/4
Handelmaatschappij . » 4½ »	166	166 1/4	166 1/4
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97 5/8	97 3/4	
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	20 1/2	20 5/8	20 1/16
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »	16 7/8		
RUSL. *H.* & *C.* 1798, 1816. » 5 »	104 5/8	104 3/4	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	104 3/4		
Dito 1831, 1833. . . » 5 »	97 5/8	97 3/4	
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	87 1/8		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel, a fl 300 » *f*			
Dito a fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	105 7/8	106	
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » 2½ »	55		
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	74		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.